

کسری دستماله های ازدواج

(۳)

جنبه های حقوقی ازدواج

حسین طبیبی

۱ - شروط ضمن عقد و تعهدات زوجین نسبت بهم :

در بعضی از قباله ها یکی از زوجین ضمن عقد شرط و تعهدی برای دیگری ایجاد کرده است مثلاً در قباله ازدواجی که مربوط بتاریخ ۱۳۱۸ قمری است زوجه ضمن عقد خارج لازم حق طلاق گرفته و شوهر متعهد شده چنانچه بد رفتاری نسبت بزین بنماید، زن حق دارد بوکالت منجزه خود را مطلقه کند گوا اینکه این شرط دامنه وسیعی دارد و بد رفتاری خود انواعی دارد و ثابت کردن آن از لحاظ حقوقی محل حرف است ولی شوهر قبول این تعهد را کرده است که بد رفتاری نکند و اگر کرد و باصلاح شرط وجود پیدا کرد مشروط هم که حق طلاق است وجود پیدا می کند و زوجه حق دارد خود را مطلقه کند.

در یکی دیگر از قباله ها ، شوهر ضمن عقد متعهد شده که خواهر زنش را تا هشت سال خرج بدهد و متحمل مخارج زندگی او بشود، از این موضوع چنین نتیجه گرفته میشود که زوجه ، خواهرش بی سرپرست بوده و بوسیله تعهدی که از

شوهرش گرفته او را موظف به پرداخت هزینه زندگی خواهرش کرده است. از صد نسخه قباله مورد بررسی در پنج نسخه آن یکی از زوجین متعهد انجام امری و وظیفه ای شده است یا هر دو طرف خود را ملزم بتعهدی کرده اند.

۲ - مختار و آزاد بودن که بیشتر متوجه زوجه است:

موضوع دیگری که قابل توجه است ذکر مختار و آزاد بودن زوجه در قباله هاست، و بالمصاححه ذکر میشود مختاره، عاقله، باکره رشیده . . . و از صد قباله نود و پنج مورد کلمه مختاره بچشم می خورد.

۳ - شرط بکارت در زوجه:

مهمترین مسأله ای که از لحاظ جامعه آن روز (دویست سال پیش) مهم بوده و هنوز هم بقوت خود باقیست موضوع بکارت و دست نخوردگی در دختران بوده و میباشد و شاید از لحاظ آداب و رسوم اجتماعی بیشتر بآن توجه دارند تا از جهات دیگر. و در عصر حاضر هم پرونده هایی در دادگستری ایران برای این امر تشکیل شده و میشود. و در ۸۵٪ در صد قباله های مورد بحث مسأله بکارت را تصریح کرده اند

و در بقیه هم که کلمه بکارت ذکر نشده کلمه ثیبه که بمعنی شوهر کرده است بچشم می خورد و دنبال مختاره، عاقله، رشیده ، ثیبه مشهود میشود و معلوم میشود که این عده حداقل یکبار شوهر کرده بوده اند.

۴ - شرط خالی بودن از عیب و نقص که شرعاً قابل مرافعه باشد:

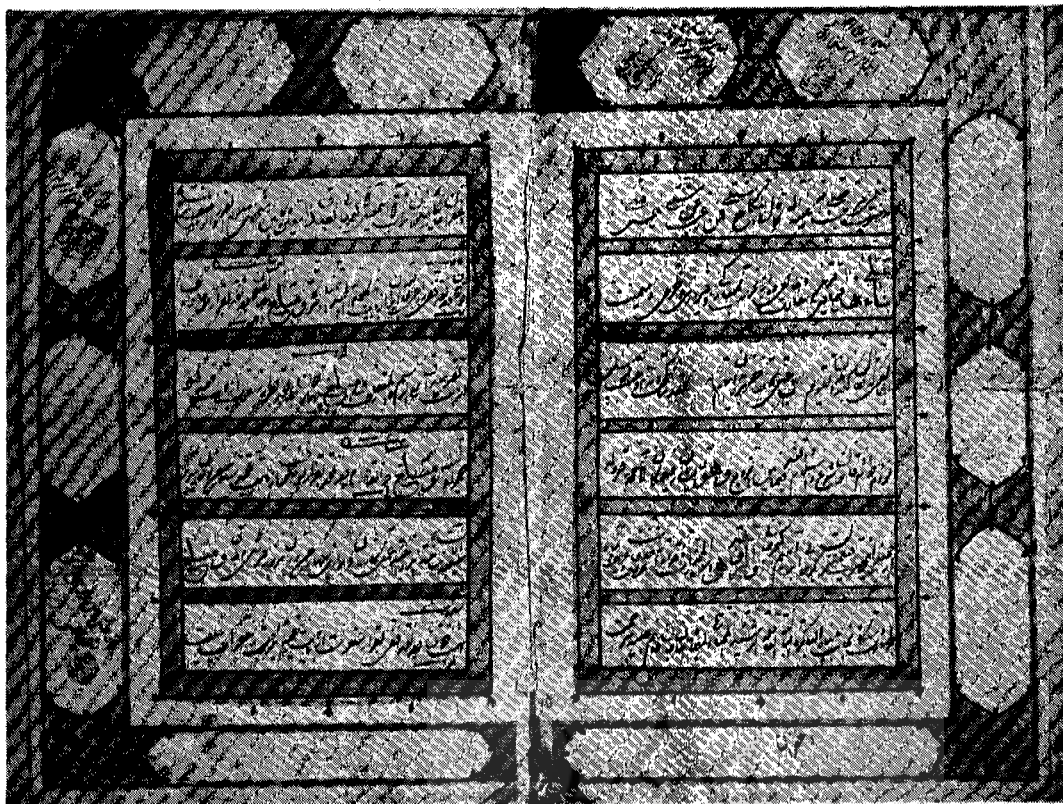
در چهار مورد از صد نسخه قباله شرط خالی بودن زوجه از عیب و نقص دیده شد و این مسأله هم قابل توجه است و نزد بعضی اشخاص صلاحیت دار که قبل از محاکم قانونی فعلی مرجع محاکم شرعی بوده اند پرونده هایی راجع به عیب دار بودن زوجه از قبیل کچلی، لوچی، و احیاناً آبله روئی و غیره موجود می باشد که بعضی از آن مراجع شفاهی این مسائل را بازگو می کردند و می گفتند چه بسا مدتها این نوع اختلافها بمرافعه شرعی میکشید تا حاکم شرع رأی دهد و برای او عمل شود و مسلم است وضع زن و شوهری که قبل از ازدواج همدیگر را ندیده بودند و بصرف راهنمایی دلاله ها و توصیف آنان ازدواج میکردند چنین سرنوشتی را داشتند.

۵ - حضور گواهان در ازدواج :

شاهد و گواه در ازدواج از لحاظ شرعی لزومی ندارد ولی از لحاظ تشریفات و آداب و رسوم در ازدواج های انجام شده الزام آور بوده است و بنا به قول بعضی از فقها پدر و ولی دختر حتماً بایستی بازواج رضایت دهد و گواه هم مستحب است و اکنون از لحاظ قانونی رعایت می شود و از ۸۰٪ درصد قباله ها وجود گواه و شاهد ثابت می شود و بعضی از گواهان ضمن گواهی و تصریح بمقدار مهریه درباره زوجین و دوام و بقاء ازدواجشان و بهبود فرزندان شان دعا می نمودند.

۶ - رشد جسمانی و عقلانی زوجین:

در قباله های مورد مطالعه از رشد جسمانی و عقلانی زنها صحبت شده و در ۷۵٪ درصد از قباله ها به رشد جسمانی

جنبه‌های اقتصادی ازدواج

۱ - ازدواج مایه غنا و ثروت است:

ایرانیان باستان درباره ازدواج و اهمیتی که این امر در زندگی فردی و اجتماعی دارد مسائلی را مطرح کرده‌اند و تشویقاتی نموده‌اند از جمله ازدواج را مایه بی‌نیازی و ثروت و سعادت جامعه معرفی کرده‌اند و اکنون هم بنا بر روش و سیره قدیم، ایرانیان ازدواج را مایه غنا و ثروت می‌دانند و قرآن مجید هم که کتاب آسمانی مسلمانان است صراحتاً می‌گوید ازدواج کنید، خداوند بفضل خودش شما را ثروتمند و بی‌نیاز می‌کند و از همین روست که در ۸۲ درصد از قباله‌ها نویسندگان آن راجع به غنا و ثروت در ازدواج قلم‌فرسائی کرده‌اند و ازدواج را مایه ثروت می‌دانند و مردم را بامر ازدواج تشویق می‌کنند از لحاظ اقتصادی

۸ - ایجاب و قبول زوجین:

موضوع قابل توجه و مهمی که در هر عقدی لازم است و رکن و اساس هر عقدی می‌باشد ایجاب و قبول است. در ازدواجی که ایجاب و قبول صحیح شرعی نباشد آن ازدواج باطل است منظور از ایجاب و قبول شرعی آنستکه زن و شوهر هر دو برضایت و طیب خاطر تن، بازدواج دهند و باکراه و اجبار ازدواج نکنند و مسلم است چنین موضوع باین مهمی مورد توجه قباله‌نویس‌ها بوده است چون در کلیه قباله‌ها عبارت ایجاب و قبول دیده می‌شود و بخصوص در ۸۰ درصد با زبان فارسی و عربی نوشته است و بقیه با ایجاب و قبول اکتفاء کرده‌اند و حال اینکه هنوز هم ماجراهای شنیدنی و رقت‌انگیزی از راه ازدواج‌های بدون رضایت زوجین یا یکی از آنها سراغ داریم که همگان کم‌وبیش از آن اطلاع دارند.

دختران اشاره شده است و این موضوع از لحاظ علمی کاملاً مورد توجه است که بنا به مقتضیات اقلیمی و نوع آب‌وهوا در بعضی از کشورها سن ازدواج با بعض دیگر فرق می‌کند. دین اسلام توجه باین مسأله کرده است که در مناطق مختلفه جهان ازدواج بیک صورت نمیتواند باشد و از اینجهت است که در کلیه قباله‌ها رشد جسمانی و عقلانی قید شده است.

۷ - مهریه و نحوه پرداخت آن:

درصد نسخه مورد مطالعه، موضوع مهریه دیده میشود و میتوان گفت راجع به مهریه و نحوه پرداخت آن در تمام قباله‌ها نوشته شده است اعم از اینکه از طبقات فقیر یا غنی باشند. فقط در بعضی نوشته شده که تسلیم زوجه گردید و یا اینکه هنگام قدرت و استطاعت بزوجه پرداخت شود با مطالبه زوجه.

مهریه نقش مهمی در ازدواج بعهدہ دارد و چه بسا که در قباله‌ها میتوان از لحاظ اجتماعی پی به اهمیت طبقه ازدواج کننده برد و آن طبقه را مشخص کرد. برای نمونه، مهریه‌های طبقات مختلف را میتوان نوشت همانطور که هنوز مهریه گاهی اوقات اساس ازدواج را بنیان می‌گذارد و بقیه مسائل زندگی زناشویی را تحت الشعاع قرار میدهد سابق بر این هم مهریه اهمیت داشته است و هرکس مهریه‌اش بیشتر بوده بدسته‌ای از طبقات اجتماعی مربوط میشده که بوسینه مهریه زیاد یک نوع امتیاز کسب میکرده است. جملات و عبارات زیر حکایت از این موضوع می‌کند:

عقد مناکحت و مزاجت واقع شد برسبیل لزوم و دوام فی‌مابین، عالیجاه، رفیع جایگاه، مجددت، و نجات همراه زبده‌الخوانین العظام اسدالله‌خان باور خلف مرحمت مآب غفران ایاب رضوان تراب ابراهیم‌خان سرهنگ و علیاحضرت مریم طیبیت آسیه فطرت بلقیس سیرت نخبه - المخدرات وزبده‌المفعات العاقلة البالغه، الباکرة الرشیده، المختاره الجلیله، الجمیله النبیله الکریمه. نواب علیہ عالیہ المسماة به نادره خانم دامت خدارتها وشوکتها وعفتها بصداق معین معلوم‌القدر والوصف مبلغ یکهزار تومان وجه رایج خزانه عامره نصف روپیه عددی پانصد دیناری سیزده نخودی وزن، ویک مجلد کلام‌الله حمید و مجید ویک نفر غلام صحیح‌الاعضاء جوان عوان حبشی ویک نفر جاریه حبشیه صحیح‌الاعضاء والجوارح خالی از عیب ونقص، توضیحاً له کلام‌الله مزبور مقوم است بمبلغ ده تومان وجه رایج موصوف وغلام وکنیز که مرقوم شده مقوم است بمبلغ پنجاه تومان وجه رایج از قرار منعوت وکل صدقات چنانچه مسطور افتاد. بهمه جهت یکهزار و شصت تومان میشود ذیقده ۱۲۹۰ ق.

متن یک عقدنامه دیگر:

... علیهذا عقد مناکحت و امر

مزاجت واقع گردید فی‌مابین زوج هو عالیجاه آقا حسین فرزند مرحمت پناه آمرزا حسن لایبیدی وهی زوجة‌العاقله الرشیده المختاره هی‌المسماة سکینه خانم بنت مرحوم براتعلی ساکن قریه مذکوره بتصریح اذنهما بصداق معین‌المقدار وهمگی وتامی نیم شعیر آب از جمله مالکی‌زوج مرقوم با تمام شصت تالک‌عربی از یک درب باغ که مشهور به باغ نظر علی از مزرعه جغتو بمبلغ چهل تومان و چهار رأس گوسفند دو رأس میش جوان قابل نتاج و دو رأس بز جوان کدخدایند و یک من و نیم فرش اطاق و یک من و نیم مس ساخته عمل‌کاشان همگی و تمامی یکدمت رختخواب جاجیم عمل اعراب تمامی مهریه مسماة مسطوره هشتاد تومان شد ۱۳۴۷ قمری.

و نیز: ... عقد مناکحت و عهد مزاجت برسبیل لزوم و دوام وقانون شرع اسلام واقع شد فی‌مابین الزوج هو آقا محمد صادق ابن مرحوم هالو علی‌اکبر ساکن قریه کنجدجان والزوجہ الباکره الرشیده المختاره هی‌مسماة صفیه‌خانم بنت صدق هالو حیدر ساکن قریه مزبور بتصریح اذنهما واذن ابیهما بصداق معین‌المعلوم والقدر والوصف بمبلغ یک تومان وجه رایج ایران از بابت قیمت طلای حمراء لیسه بمبلغ پاترده تومان وجه نقد رایج ایران از بابت نقد صدقات و تمامی سی‌تومان وجه نقد رایج ایران از بابت قیمت اشیاء اربعه که عبارت است از مسینه آلات ساخته وپرداخته عمل‌کاشان و فرش اطاق و لباس زنانه قماشیه و رختخواب و تمامی یک باب خانه خشت‌پوش معین مالکی خود زوج مرقوم واقع در محل لرها محدود از حدی بخانه اکبر وحدی بیوم فضای جلوی او وحدی به رباط مشهدی صالح وحدی بخانه والده زوج مرقوم باجمیع توابع آن از بوم فضای وجدار و باب و مفتاح و راهرو بقدر الححصه

و کل ما يتعلق بها و ينسب اليها قديماً و جدیداً .

۴ - مهریه و مقدار و نوع آن از قبیل طلا، نقره، پول، زمین مزروعی، خانه، باغ، گوسفند، شتر، و اشیاء اربعه (ظروف مس، فرش خانه، لباس زنانه، رختخواب):

طلا نیز یکی از چیزهایی میباشد که از زمانهای قدیم مورد توجه جامعه‌های مختلف بوده است. و از لحاظ اقتصادی مورد نظر ایرانیان می‌باشد و در آداب و رسوم زناشویی و ازدواج طلا خیلی مورد توجه می‌باشد و نقش مهمی را بعهدہ دارد چون ازدواج‌هایی که هم‌اکنون انجام میگیرند اولین مرحله آن حلقه نامزدی است که بایستی از طلا ساخته شده باشد ولی، سابق بر این از اینجهت به طلا اهمیت میدادند و طلا را باعث خوشبختی و روشنی در کار میدانستند که طلا مظهر و نموداری از فلزهای قیمتی و پول بوده‌است و طلا را بعنوان میمنت و مبارکی در ازدواجها مورد استفاده قرار میدادند لذا در اکثر قباله‌های نکاح اعم از طبقات بالا یا متوسط یا پائین میبایستی طلا در مهریه ذکر شود و جزء اشیائی باشد که داماد برای عروس خریداری می‌کند تا ازدواج شکون داشته باشد و خوش‌یمن و خوش‌عاقبت باشد و بهمین مناسبت و دلیل در هشتاد درصد از قباله‌ها مقداری طلا بعنوان مهریه ذکر شده است ولو اینکه مقدارش خیلی کم باشد و همچنین مقدار مهریه که در کلیه قباله‌ها مذکور است و از لحاظ دینی و قانونی بایستی مقدار و مبلغ آن معین باشد. با توجه باین که مقدار مهریه بستگی به وضع اجتماعی افراد داشته است، بیشتر سعی میشده که از همه وسائل زندگی مهر قرار داده‌شود بخصوص در قباله‌های ازدواج روستائیان این موضوع صددرصد میباشد که هرچه داماد داشته یا پدر و مادر او باو صلح میکرده‌اند مهریه قرار میدادند - مخصوصاً مس

و لباس زنانه، و فرش و رختخواب که از لحاظ اهمیت، بان اشیاء اربعه اطلاق شده است.

۳ - ذکر قیمت غلام و کنیز بعنوان مهریه زوجه در قباله‌ها:

غلام و کنیز که سابق بر این در ایران مورد معامله قرار می‌گرفته و خرید و فروش می‌شده و رواج داشته در قباله‌های اشخاص متعیّن و سرشناس و ثروتمند غلام و کنیز جزو مهریه‌ها بوده است و در ده درصد از قباله‌های مورد بررسی نام غلام و کنیز در آن دیده می‌شود که بعنوان مهریه ذکر شده و در یک مورد که زوجه از خانواده اشراف بوده و شوهرش از روحانیون بنام کرمانشاه غلام و کنیز جزء صورت تجهیزه‌اش می‌باشد و از خانه پدر بخانه شوهر برده است.

۴ - عدم تمکن مالی جوانان و صلح کردن پدر و مادر مبلغی پول یا ملک یا غیره را در حق آنها برای مهریه قرار دادن:

تمکن مالی جوانان که امروز روی آن زیاد تکیه می‌شود و بعد باز دواج تن در میدهند در قباله‌های مورد بحث صحبت بمیان می‌آید و در این نوع قباله‌ها ملاحظه می‌کنیم که جوانان بیشتر قبل از ازدواج هیچگونه مایملکی نداشته‌اند، پدران و مادران از ملک خودشان با آنها می‌بخشیدند و از مالی که از صلح کردن پدر و مادر مالک می‌گردیدند مهریه‌شان خود می‌کردند و احياناً در همان ملک مشغول کار میشدند و از عایدات آن گذران می‌نمودند و بر همین مبنی بوده است که پسران بیشتر متکی بپدر و مادر بوده‌اند و اغلب در یک خانواده زندگی می‌کرده‌اند و گاه و بیگاه باختلافاتی هم منجر میشده که بجدائی میکشیده است.

و این امر که جوانان بدون استقلال مالی مبادرت باز دواج می‌کرده‌اند ناشی از دستور دین بوده که بصراحت مردم را تشویق باز دواج می‌کند و می‌گوید: اگر فقیر و بی چیز هم باشید خداوند بفضل خود

شما را غنی و ثروتمند می‌کند و روی همین اصل است که در جوامع اسلامی دختران و پسران زود ازدواج می‌کنند و بدون توجه بعایدات رئیس خانواده، پسران را خیلی زود زن میدادند و عقیده داشتند که: «هر آنکسی که دندان دهد نان دهد». و بخاطر همین منظور که باز از دستور دین پیروی شده است بتکثیر نسل هم بیشتر اهتمام می‌ورزیده‌اند چون معتقد بوده‌اند خداوند روزی رسان است و همه موجودات را او روزی میدهد لذا این طرز فکر هنوز هم در جامعه روستائی ایران و حتی عوام شهرشین نفوذ کامل دارد و زیادی فرزند را دلیل بر فزونی رحمت و رأفت خداوند می‌شمارند و توجهی بتربیت صحیح و غذای کافی ندارند.

۵ - ذکر واحد پول شهرهای ایران و بعضی از کشورهای مجاور در قباله‌ها:

واحد پولی فقط از لحاظ تاریخی ممکن است سودمند باشد و ارزش پول در دوره‌های مختلف معین شود. درسی و هفت درصد از قباله‌ها نام واحد پولی آمده است از قبیل روپیه، و دینار.

جنبه‌های اجتماعی و اخلاقی

در ازدواج

چون در ایران باستان از لحاظ دینی و اجتماعی توصیه‌هایی راجع به ازدواج شده است لذا در قباله‌های مورد مطالعه به امر ملی بودن و یا سنت باستانی آن اشاره میشود.

۱ - ازدواج امری است ملی و سنتی است باستانی:

وظیفه هر ایرانی است که به ازدواج تن در دهد و کانون خانواده را با شمع فروزان زناشویی روشن گرداند از اینجهت است که در ۷۷ درصد از قباله‌های بررسی شده سخن از ملی بودن و سنت باستانی بودن ازدواج بمیان می‌آید و پیوسته اشاره

به این موضوع به چشم می‌خورد و در این قباله‌ها ازدواج را یک امر طبیعی و حتمی - الوقوع بشمار آورده‌اند.

۲ - بقای نسل و جامعه:

بنابر مطالعه ای که شده است نویسندگان قباله‌ها ازدواج را موجب بقاء حیات جامعه متمدن و حتی پیشرفت تمدن بشمار آورده‌اند و در ۵۱ درصد از برگه‌های مورد بررسی راجع به تشکیل جامعه و خانواده که مؤسس اجتماعات انسانی می‌باشد گفتگو شده است.

۳ - نظم جامعه به ازدواج بستگی دارد

سعادت و نظم جامعه را در ازدواج جستجو می‌کنند و معتقدند اجتماعی که از ازدواج سر باز زند دیر یا زود رو به اضمحلال خواهد رفت از اینجهت است که نویسندگان سندهای نکاح توجه زیاد به سعادت و نیکبختی اجتماع در امر ازدواج نموده‌اند.

و در ۳۵ درصد از قباله‌های بررسی شده بنظم جامعه و سعادت جامعه اشاره شده که چنانچه اجتماعی به ازدواج تن در ندهد نظام آن از هم گسسته می‌شود لذا ازدواج را مایه آسایش فکر و روح جامعه دانسته‌اند.

۴ - ذکر مشاغل و حرف طبقات

مختلف اجتماعی هر یک از زوجین:

با توجه به اینکه مشاغل و حرف در عهد باستان خیلی محدود و کم بوده است اما بتدریج وقتی بشر با مرحله تمدن و شهرنشینی گذاشته است و از حالت خانوار و قبیله و عشیره که قهرآ مشاغل آنها هم محدود به صید و شکار بوده است خارج شده و کم کم بصورت اجتماعات بزرگتری درآمده که خواه ناخواه نیازمندیهای بیشتری پیدا کرده‌اند حتی در آن وضع ساده کشاورزی قدیم که نیازمند بوسایلی از قبیل بیل، و کلنگ، و خیش و غیره بوده‌اند قهرآ می‌بایستی اشخاص از لحاظ شغلی به طبقات مختلف تقسیم شوند تا وسائل کار خود را فراهم نمایند و موجب پیشرفت زندگی خود

گردند و هرچه جامعه رو به پیشرفت و ترقی رفته است مشاغل هم گوناگون و بیشتر گردیده است لذا در ازدواجهای انجام گرفته ملاحظه می‌شود در بعضی موارد بحرف و مشاغل توجه شده است اما متأسفانه در هیچیک از قباله‌های مورد بررسی راجع به شغل و حرفه‌ی زوجه اشاره‌ای نشده است فقط راجع به حرفه و پیشه‌ی زوج یا پدر او یا پدر زوجه اشاره شده است. شاید مدیریت خانه و خانه‌داری زوجه مانع از این بوده که بحرفه و شغل دیگری بپردازد از اینجهت نامی از شغل و حرفه او نشده است.

در ۴۱ درصد از قباله‌ها راجع به حرفه و پیشه‌ی زوج یا پدر زوج یا پدر زوجه ذکری بمیان آمده است.

۵ - ذکر القاب و عناوین

اعم از دولتی و ملی و دینی: در سندهای نکاح به مسأله عنوان

و لقب در بعضی موارد اشاره شده است از قبیل سرهنگ، خان، آیت‌الله، مشهدی، میرزا، کربلائی، حاجی، و غیره. در ۴۴ درصد از قباله‌های مطالعه شده عناوین و القاب مذهبی و دولتی و ملی دیده می‌شود مانند: عالی‌شان عزت و سعادت‌نشان مشهدی حسن خلف مرحوم آقا محمد اسماعیل یزدی و عفت‌پناه خدایت دستگاه فاطمه سلطان بنت مرحوم عباسعلی بیگ کرمانشاهی. و ابراهیم خان سرهنگ و عالی‌شان استاد محمدعلی نجار خلف مرحوم کربلائی علی‌اکبر نجار اصفهانی.

۶ - آداب و رسوم و توجه بعقد

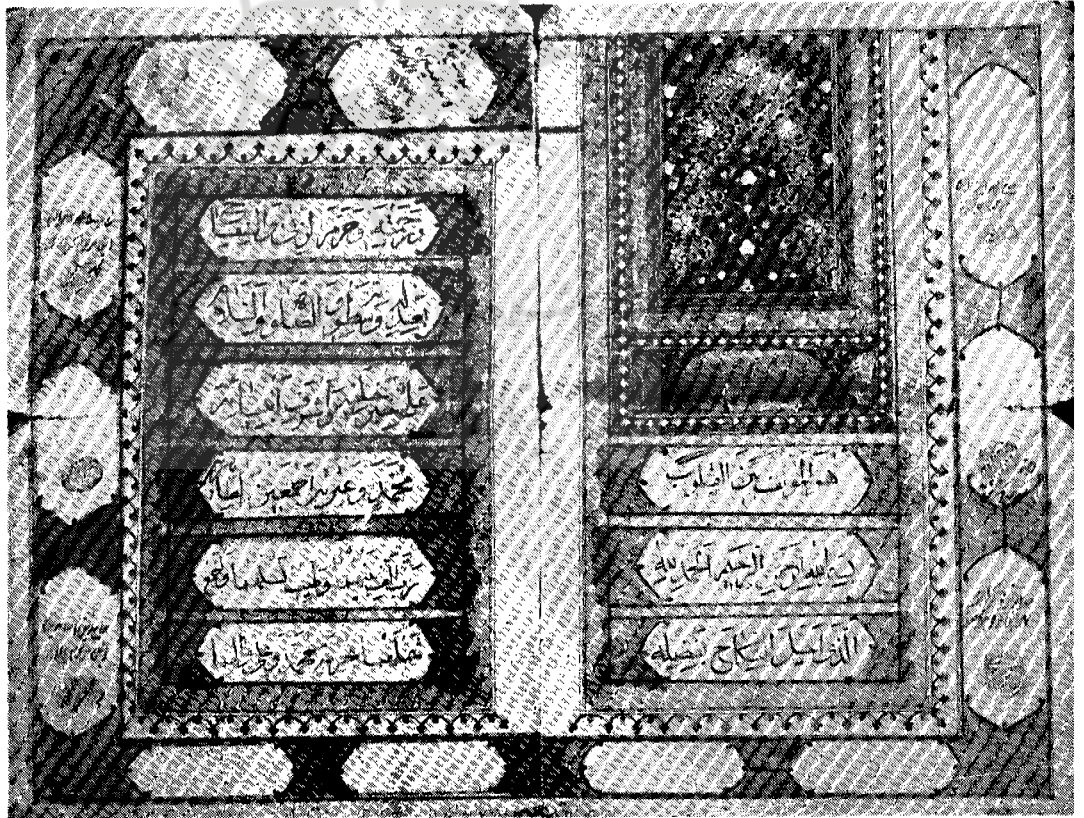
و ازدواج در ماههای سعد و نیکو :

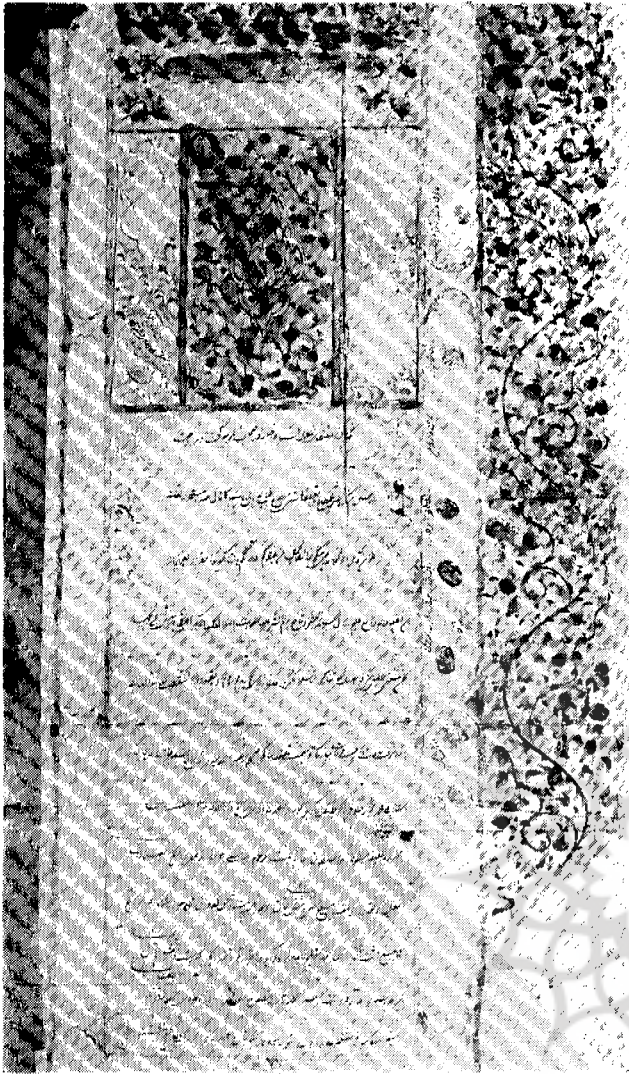
البته مراسم ازدواج در قباله‌ها ذکر نشده ولی راجع به روزها و ماههای سعد و نیکو صحبت شده و یکی از آداب و رسوم لازم‌الاجراء بین مسلمانان، سعد و نیکو بودن روز و ساعت ازدواج است که اکثراً

از تاریخ عقدنامه‌ها بدست می‌آید و در روزهای اعیاد مذهبی و ملی بیشتر از سایر ایام عقد ازدواج انجام گرفته است و نویسندگان اسناد نکاح جملاًتی از قبیل در بهترین وقتی از اوقات و نیکوترین ساعتی از ساعات عقد مناكحه صحیح شرعیه و مزاجه صریحه ملیه اثنا عشریه علی سبیل اللزوم و اللدوام واقع گردید بکار برده‌اند.

۷ - خویشاوند بودن زوجین:

مسأله‌ایکه امروز از لحاظ علمی قابل توجه است و در محافل علمی مورد بحث قرار گرفته و می‌گیرد، موضوع ازدواج با خویشاوندان می‌باشد. با توجه باینکه نیاکان ما باین موضوع اهمیت میداده‌اند و اکثراً کوشش می‌کردند که خون آنها محفوظ بماند و بیگانه‌ای بین آنها وارد نگردد و باصطلاح خون آنها پاک بماند و نژادشان سالم از ازدواج با بیگانه پرهیز

ژوئیه شگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

۸ - تاریخ عقدنامه‌ها :

نکته ای که از لحاظ اجتماعی مهم است تاریخ عقدنامه‌هاست که مسئله سعد بودن و خوش‌یمنی روزهای معین از ماههای قمری در آن رعایت شده و کمتر اتفاق می‌افتد که مثلاً در ماه رمضان ازدواج انجام گرفته باشد فقط درصد مورد یك مورد تاریخ عقد در ماه رمضان بوده است و حتی در يك مورد دیده نشد که تاریخ عقد در ماه محرم یا صفر باشد و حال آنکه منع شرعی و قانونی وجود

میکردند و شاید توجه بهمین امر باستانی باشد که ایرانیان کنونی هم کم و بیش معتقد به این موضوع می‌باشند لذا در بعضی از خانواده‌ها سعی می‌شود که زن از بیگانه یعنی غیر خویشاوند نگیرند در حالیکه از لحاظ سلامت مزاج و بقای نسل، امروز خلاف آن ثابت شده و پیوند با بیگانه تأثیر بیشتری در سلامتی جسمانی و روحی زوجین و فرزندان دارد، متأسفانه علت نبودن نام فامیل قباله‌های مورد بررسی کمتر توانستیم مسئله خویشاوندی و گروه همخون را بشناسیم فقط درصد برگ بررسی شده ۱۴ درصد ذکری از خویشاوندی

ندارد فقط این موضوع بستگی بآداب و رسوم اجتماعی دارد که هیچگاه در ماههای محرم و صفر مرسوم نیست بخواستگاری دختری بروند تا چه رسد بانجام مراسم عقد و خصوصیات ازدواج با توجه به تاریخ عقدنامه‌ها بیشتر عقدها در روزهای اعیاد ملی و مذهبی انجام گرفته و این موضوع از لحاظ مسلمانان کمال اهمیت را داشته است زیرا اکثراً سعی می‌کردند که در روزهای خوش‌یمن و نیکو خواستگاریها یا عقدها انجام بگیرد.

پایان